

בש"פ 7930/22 - בבש"פ 7930/22 בבש"פ 7985/22, מדינת ישראל נגד 22/ בבש"פ 7985/22, פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 7930/22

בש"פ 7985/22

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקשת בבש"פ 7930/22
והמשיבה בבש"פ 7985/22: מדינת ישראל

נגד

המשיב בבש"פ 7930/22 והעורר פלוני
בבש"פ 7985/22:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996;
ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-
יפו בתפ"ח 56765-02-22 מיום 24.11.2022
שניתנה על-ידי כבוד השופט צ' קאפח

תאריך הישיבה: כ"ט בחשוון התשפ"ג (23.11.2022)

בשם המבקשת בבש"פ 7930/22 עו"ד מיכל קליין
והמשיבה בבש"פ 7985/22:

בשם המשיב בבש"פ 7930/22 והעורר עו"ד צחי מצרי
בבש"פ 7985/22:

עמוד 1

החלטה

בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) (בש"פ 7930/22); וערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי (בש"פ 7985/22), בגדרה נדחתה בקשתו של העורר לעיון חוזר.

1. ביום 24.2.2022 הוגש לבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו כתב אישום המייחס למשיב עבירות של אינוס - עבירה לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק) (שתי עבירות); מעשה סדום בנסיבות אינוס - עבירה לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(1) לחוק (ריבוי עבירות); סחיטה באיומים - עבירה לפי סעיף 428 סיפא לחוק; סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסחחדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) (ריבוי עבירות).

2. על פי עובדות כתב האישום, המשיב נהג להציע למכירה תרופות האסורות ללא מרשם באמצעות יישומון הטלגרם (להלן: טלגרם). במהלך המחצית השניה של שנת 2021 (להלן: התקופה הרלוונטית) פנתה.ה. (להלן: המתלוננת) למשיב באמצעות הטלגרם וביקשה לרכוש ממנו טבליות של "פרקוסט" - תרופה המכילה אוסקידודין (סם מסוכן לפי פקודת הסמים) (להלן: הטבליות אוהרתופה). לאחר שאימת את פרטיה של המתלוננת באמצעות צילום תעודת הזהות ועמוד הפייסבוק שלה, מכר לה המשיב במספר הזדמנויות קופסאות של 20 טבליות, במחיר של בין 300 ל-400 ₪ לכל קופסה, כמתואר להלן.

במעמד הרכישה הראשונה טענה המתלוננת כי היא רוכשת את התרופה עבור בעלה, והדגישה בפני המשיב את הצורך לשמור על דיסקרטיות על מנת שלא לפגוע בשמה הטוב. בהמשך, לאחר שהמתלוננת פנתה באמצעות הטלגרם לאדם אחר ורכשה ממנו טבליות, פנה אליה המשיב באמצעות הטלגרם והזהיר אותה לבל תרכוש את התרופה מאחרים.

בהמשך לכך, במהלך התקופה הרלוונטית יצר המשיב קשר עם המתלוננת והציע לתת לה קופסת טבליות. השניים נפגשו בחניה הסמוכה לביתה בהרצליה, והמשיב ביקש מהמתלוננת להיכנס לרכבו. לאחר שהמתלוננת עשתה כן, רמז לה המשיב כי הוא מעוניין בקשר עמה. המתלוננת הבהירה למשיב כי היא אישה נשואה ואם לילדה, ואינה מעוניינת בקשר מסוג זה עמו; ומשחזר ואמר לה כי הוא נמשך אליה - שבה המתלוננת על סירובה. או-אז דרש המשיב מהמתלוננת שתחדיר את איבר מינו לפיה, תוך שהוא מאיים עליה כי אם לא תעשה כן יספר לבעלה על כך שרכשה ממנו טבליות, יפרסם זאת גם ברבים ובכך יהרוס לה את הקריירה. תחת איום זה הסיע המשיב את המתלוננת ברכבו למקום מבודד באזור הרצליה; פשט את בגדיו ודרש ממנה ללקק את פטמותיו; החדיר את איבר מינו לפיה עד שהגיע לפורקן; החדיר את אצבעו לאיבר מינה; והכל - שלא בהסכמתה וחרף תחנוניה כי יחדל ממעשיו. לאחר מכן הסיע המשיב את המתלוננת לביתה; טען כי צילם אותה במהלך המעשה המיני; ודרש ממנה להיות זמינה עבורו לכל צרכיו, שאם לא כן יממש את איומיו וגם יפרסם את הצילום. בנוסף, ציווה המשיב על מתלוננת לומר שהיא נמשכת אליו ושנהנתה מיחסי המין, וכי עליה לכתוב לו זאת גם בטלגרם. כמו כן, במועד זה מכר המשיב למתלוננת קופסת טבליות נוספת.

כשבוע לאחר מכן פנה המשיב למתלוננת באמצעות הטלגרם ושאל האם היא מעוניינת לרכוש טבליות נוספות.

למרות שהמתלוננת מסרה למשיב שאינה מעוניינת בכך, הודיע המשיב כי יגיע לביתה. למחרת התקשר המשיב למתלוננת והורה לה לאסוף אותו ברכבה ממקום סמוך לביתה. לאחר שהמתלוננת עשתה כן, ציווה עליה המשיב לנסוע למקום מבודד באזור הרצליה, ומשהגיעו דרש ממנה להחדיר את איבר מינו לאיבר מינה. המתלוננת סירבה וניסתה להניא את המשיב ממעשיו, אך הלה חזר ודרש ממנה להחדיר את איבר מינו לפיה והמתלוננת עשתה כן, בניגוד לרצונה, נוכח חששותיה מהמשיב. משהפנתה המתלוננת את תשומת ליבו של המשיב כי עוברי אורח חולפים בסביבה, הורה לה המשיב לנסוע למקום מבודד סמוך ושם דרש ממנה בשנית כי תחדיר את איבר מינו לפיה, והמתלוננת עשתה כן, בניגוד לרצונה. בהמשך, משחלפו עוברי אורח נוספים באזור, הורה המשיב למתלוננת לנסוע שוב למקום סמוך; דרש ממנה שוב להחדיר את איבר מינו לפיה, והמתלוננת עשתה כן עד שהמשיב הגיע לפורקנו.

במהלך המפגש שב ואיים המשיב על המתלוננת כי מעשיהם מצולמים וציווה עליה לעשות כל מה שיאמר אחרת יספר לבעלה על מעשיהם ויפרסם חומרים רגישים אודותיה. כמו כן, במהלך המפגש מכר המשיב למתלוננת קופסת טבליות.

ביום 3.1.2022 הציע המשיב למתלוננת לרכוש טבליות נוספות, ומשמסרה לו שאינה מעוניינת בכך הודיע לה כי יגיע לביתה מחר, משום שהוא חייב לראותה. למחרת בבוקר, משסירבה המתלוננת להגיע ולהיפגש עמו, הגיע המשיב לחניה בסמוך לביתה של המתלוננת, הורה לה להיכנס לרכבו ושם דרש ממנה שתעביר לו כספים. המתלוננת סירבה והסבירה למשיב כי היא חוששת שמא הדבר יתגלה על ידי בעלה, משום שהשניים מנהלים חשבון בנק משותף. לדרישת המשיב ותחת איומיו כי יפרסם את הדברים כאמור נכנסו השניים לביתה של המתלוננת וזו הציגה בפניו את פרטי חשבון הבנק שלה. בהמשך לכך, לאור דרישתו של המשיב ובשל חששותיה מפניו העבירה לו המתלוננת 1500 ו-1000 ₪ באמצעות יישומן BIT לחשבון של ידידתו, וכן נטל המשיב 400 ₪ במזומן מארנקתה של המתלוננת. לאחר מכן, דרש המשיב מהמתלוננת להיכנס לחדר בביתה ושם הורה לה, שוב, ללקק את פטמותיו ולהחדיר את איבר מינו לפיה, והמתלוננת עשתה כן שלא בהסכמתה; ובהמשך החדיר את איבר מינו לאיבר מינה בניגוד לרצונה, עד שהגיע לפורקן. לאחר שיצא את ביתה, אילץ המשיב את המתלוננת להישאר עמו על קו הטלפון עד אשר הגיע לכספומט קרוב ומשך מחשבונה סך של 1,000 ₪, לפי ההוראה שכבר נתנה כאמור. המשיב שב ואיים על המתלוננת ומסר לה שאם תפנה למשטרה "ישרוף אותה". כמו כן, גם במהלך מפגש זה מכר המשיב למתלוננת קופסת טבליות.

מספר ימים לאחר מכן, ביום 9.1.2022 או בסמוך לכך, כתב המשיב למתלוננת הודעה באמצעות הטלגרם כי הוא מאושפז בבית החולים לאחר שעבר תאונת דרכים וזקוק לעזרתה. המתלוננת סירבה לעשות כן. ביום 11.1.2022, לאחר שהמתלוננת הוסיפה וסירבה להיענות לדרישת המשיב, ולאחר שזה איים עליה כי יגיע לביתה למחרת אם לא תעשה כדבריו - פנתה המתלוננת למשטרת ישראל.

3. הליכי המעצר: בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. במישור הראייתי נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב, ובכלל זה עדותה של המתלוננת; עדויות קרוביה שאותם שיתפה בדברים בסמוך לפנייתו האחרונה של המשיב אליה; מצבה הנפשי של המתלוננת בעת שמסרה את עדותה במשטרה בסמוך למועד זה; התכתבויות בין המשיב למתלוננת; וגרסתו של המשיב שאישר את המעשים המיניים אך טען כי אלו נעשו בהסכמה, אך התקשה להסביר על אודות הקשר בין השניים.

4. הדיון בבקשת המעצר נדחה מספר פעמים, לבקשת באי-כוחו של המשיב, בין היתר, בטענה שטרם נתקבלו

מלוא חומרי החקירה; לצורך לימוד החומר; ובשל החלפת הייצוג ומינוי סגור מהסגוריה הציבורית. בדיון מיום 17.5.2022 הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר. לבקשת בא-כוח המשיב וחרף התנגדות המבקשת - הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מטעם שירות המבחן בעניינו של המשיב.

5. ביום 21.6.2022 הוגש תסקיר שירות המבחן. בתסקיר נקבע כי נוכח מאפייני העבירות, נסיבות ביצוען והרשעותיו הקודמות של המשיב, עולה הרושם שההליך הפלילי אינו מרתיע אותו וקיים סיכון בהמשך התנהגות עבריינית ואלימה מצדו, לרבות התנהגות מינית פוגענית. עם זאת, המליץ שירות המבחן לדחות את המשך הדיון על מנת להיפגש עם המפקחים המוצעים. לאור המלצת שירות המבחן, לבקשת בא-כוח המשיב ובהסכמת המבקשת, דחה בית המשפט את הדיון עד לקבלת תסקיר משלים.

6. מהתסקיר המשלים מיום 10.7.2022 עלה כי להערכת שירות המבחן המפקחים המוצעים אינם מתאימים. לכן, לא בא שירות המבחן בהמלצה על שחרור המשיב לחלופת מעצר.

7. בהחלטתו מיום 13.7.2022 הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו. בית המשפט ציין, בין היתר, כי אין מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר; כי ישנה "חומרה יתרה" הן במעשיו של המשיב לכשעצמו והן בכך שבוצעו בשעה שתלויים ועומדים נגדו הליכים פליליים אחרים; וכי נוכח כל האמור לא ניתן ליתן אמון במשיב.

8. לצורך השלמת התמונה יוער כי ביני לביני, הגיש המשיב מספר בקשות לאפשר לו לצאת לחופשות מיוחדות בשל אירועים אישיים. ביום 19.7.2022 התיר בית המשפט את יציאת המשיב לפרק זמן של כ-36 שעות (תחת פיקוח צמוד שאושר על ידי בית המשפט ובכפוף להפקדת ערבויות שונות), על מנת להשתתף בסעודת אזכרה ולעלות לקברה של אמו שנפטרה מספר ימים קודם לכן; וביום 30.10.2022 התיר את יציאתו למספר שעות לרגל ברית המילה של בנו (בהפקדת ערבויות דומות).

9. ביום 20.11.2022 הגיש המשיב בקשה לעיון חוזר בתנאי מעצרו, כשהוא נסמך על העובדה שבית המשפט אישר לו פעמיים לצאת לחופשות מיוחדות כאינדיקציה לכך שאיננו מסוכן וכי ניתן לסמוך עליו. לאחר שניתנה תגובת המבקשת ניתנה החלטתו של בית משפט קמא בפתקית ביום 22.11.2022, כלהלן:

"אין באישור שתי היציאות הממוקדות (ובתנאים נוקשים) לבין הפגת מסוכנות המבקש ולא כלום. על המסוכנות הרבה עמדתי בהחלטה מיום 13.7.2022 הן באשר למעשים ומשכם, הן בעיתוי בו בוצעו והן בהינתן תסקיר המעצר.

הבקשה לעיון חוזר, נדחת אפוא."

על החלטה זו הגיש המשיב ערר שעיקרו נסב על כך שבית משפט קמא לא קיים דיון במעמד הצדדים.

10. התיק העיקרי: ביום 7.3.2022 בוצעה הקראה והמשך הדיון נקבע ליום 13.4.2022, אולם בהמשך נדחה

לבקשת ההגנה כמה וכמה פעמים, מסיבות שונות. ביום 22.9.2022, הורה בית המשפט על שחרור הסנגוריה הציבורית מייצוג המשיב משום שהמשיב שכר ייצוג פרטי, ודחה את הדיון פעם נוספת לבקשת בא-כוחו החדש, אשר טען כי חסרים לו חומרי חקירה חשובים על מנת שיוכל להשיב לכתב האישום.

בדיון מיום 26.10.2022 הודה המשיב בעבירות הסמים המיוחסות לו, אך כפר בעבירות המין והסחיטה באיומים, ונקבעו ארבעה מועדים לשמיעת ראיות במהלך חודש ינואר 2023.

מכאן הבקשה להאריך את מעצרו של המשיב בפעם הראשונה.

11. לא כל אימת שבית משפט נדרש להוראת סעיף 62 לחוק המעצרים, עליו לחזור ולהידרש מבראשית לרציונלים שבבסיס הסעיף ולעשרות, אם לא מאות ההחלטות שניתנו במסגרת זו. בתמצית שבתמצית, בית המשפט נדרש לאזן בין האינטרסים הנוגדים של חזקת החפות והזכות לחירות של הנאשם מול מידת המסוכנות הנשקפת מהנאשם אם ישוחרר והשיקולים הצריכים לעניין הם: קצב התנהלות המשפט; המסוכנות הנשקפת מהנאשם לציבור בכלל ולקורבנותיו בפרט; החשש מפני הימלטות הנאשם ושיבוש הליכי המשפט.

12. במקרה דנן, שלב ההוכחות אפילו טרם החל, ועל כך יש להצר. ברם, דומה כי הדבר נופל לפתחה של ההגנה, ואציין כי המשיב החליף במהלך הדרך שלושה סניגורים. כאמור, נקבעו ארבעה מועדים לשמיעת ראיות, ויש להניח כי התיק יעלה על מסלולו.

13. מעשיו של המשיב מעידים על מסוכנותו, ודי אם אזכיר את מעשי הסחיטה והאיומים שלו כלפי המתלוננת. אציין כי בהיותו קטין נדון המערער לשנתיים מאסר במעון נעול בגין עבירה של בעילת קטינה מתחת לגיל 16 שלא בהסכמתה החופשית. המעשים מושא כתב האישום בוצעו בסמוך לאחר שהורשע (בחודש אפריל 2021) בגין עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, הונאה בכרטיסי חיוב ועוד, ובעודו ממתין לגזר דינו. יש בכך כדי להעיד שאין בהליך הפלילי כדי להרתיע את המשיב מלבצע עבירות נוספות.

לנוכח מעלליו של המשיב, מתקיימת בעניינו עילת מעצר של מסוכנות על פי סעיף 21(א)(1)(ב) לחוק המעצרים וכן חשש משיבוש הליכים על פי סעיף 21(א)(1)(א) לחוק (כפי שניתן ללמוד מהעובדה כי המשיב דרש מהמתלוננת כי תשלח לו הודעה כי נהנתה מיחסי המין והיא נמשכת אליו). על בית המשפט לקחת בחשבון גם את ההשפעה שעלולה להיות לשחרורו של המשיב על יכולתה או נכונותה של המתלוננת להעיד באופן חופשי וללא מורא (לשיקול זה ראו בש"פ 1706/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11 והאסמכתאות שם (15.3.2015)), ואת את החשש להרעה במצבה הנפשי של המתלוננת עקב כך (בש"פ 8173/13 מדינת ישראל נ' פלוני (5.12.2013)). לטעמי, הרעה במצבו הנפשי של קורבן העבירה יכולה, כשלעצמה, להוות עילה לאי-שחרור הנאשם לחלופת מעצר (וראו החלטתי בבש"פ 3572/20 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 10 (16.6.2020)).

לכל אלה ניתן להוסיף את התסקיר השלילי של שירות המבחן, ומתקבלת דמות שאינה ראויה לאמון. לכן, ולמרות שבירי כי המשפט לא יסתיים בתקופת ההארכה הנוכחית, איני רואה מנוס מלהיעתר לבקשה.

14. לאור האמור לעיל, לא מצאתי להיעתר לערר שהגיש המשיב. אכן, היה על בית משפט קמא לקיים דיון במעמד הצדדים בבקשה לעיון חוזר, אך בנסיבות העניין, ולאחר ששמעתי טיעוני המשיב לגופם של דברים, לא מצאתי טעם בהחזרת הדיון לבית משפט קמא. העובדה שבית המשפט נעתר לבקשתו של המשיב לצאת לחופשה מיוחדת ותחת ערבויות ובטחונות "מטעמים הומניטריים מיוחדים", אין בה כדי להשליך על ענייננו.

15. סוף דבר שאני דוחה את עררו של המשיב (בש"פ 7985/22) ומקבל את בקשת המבקשת (בש"פ 7930/22), כך שמעצרו של המשיב יוארך ב-90 ימים החל מיום 24.11.2022 או עד למתן פסק הדין בתפ"ח 56765-02-22 בבית המשפט המחוזי תל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ט בחשון התשפ"ג (23.11.2022).

ש ו פ ט